

de andre nordiske Foreninger med samme Formaals udelukkende bestaar af Kvinder og saaledes har et mindre Medlemsantal, synes ikke des mindre at udfolde en kraftig Virksomhed. I den os tilsendte Aarsberetning meldes om et stort Antal Diskussionsmøder, som Foreningen har ladet afholde, dels i Helsingfors, dels i Filialforeningen i Kuopio. Man har endvidere udsat en Pris for en Afhandling om det Æmne: Manglerne ved vor Tids Kvindeopdragelse og Midlerne til at afhjælpe disse. Af Foreningens øvrige Virksomhed skal her blot omtales de af den udgivne Skrifter. Blandt disse findes nemlig — foruden dens aarlige Kvindesagskalender „Excelsior“ samt et Indlæg i Sædelighedsdiskussionen — en lille finsk Bog med den velklingende Titel: „Tutkistelemus, kuinka nainen vapauttamisesta kristilliseksi on ajateltava“, paa dansk: „Hvorledes man kristelig skal tænke om Kvindens Frigjørelse.“ Det er en Oversættelse fra dansk, saa vidt vides, af Pastor Hostrups Foredrag om samme Æmne, holdt i Dansk Kvindesamfund 20de Januar 1885 og optaget i „Kv. og Samf.“ for Februar samme Aar.

Aarsberetningen omtaler desuden Sagens Fremgang i det hele der i Landet. Finlands første kvindelige Lektor er bleven udnævnt i Aar. En Dame har bestemt hele sin Formue til Fremme af Kvindens medicinske Studier; — Foreningen udtaler i den Anledning Ønsket om, at lignende Stipendier maatte blive stiftede ogsaa for andre Studiefag. Fællesundervisningen vinder mere og mere Rum i Finland, i Aarets Løb er den første finsktalende Fællesskole bleven aabnet. Der findes nu i alt 5 højere Skoler med Fællesundervisning i Landet.

Sædelighedsspørgsmaalene, som ere saa stærkt oppe i de 3 øvrige nordiske Lande, sætte ogsaa i Finland Sindene i Bevægelse. I Anledning af den svenske Forfatter G. af Gejerstams Forelæsninger i Helsingfors, hvor han kaldte „Kvindeforeningernes Raab paa absolut Renhed“ for „uforskammede“ eller „skamløse“, mødte de helsingforske Blade med en Vrimmel Indsigelser — ofte 3 à 4 i hvert Nummer —, men Taksigelser til ham findes da ogsaa. Vi skulle efter „Nylænde“ nævne nogle af Indlægene, Viktor Heikel, Lektor i Gymnastik ved Helsingfors Universitet, protesterer imod, at Hr. G. har fremstillet ugifte Mænds Usædelighed omtrent som en Naturnødvendighed under de nuværende Samfundsforhold. „Jeg har“, siger han, „gjennem en lang Række af Aar, medens jeg har forsket i dette Æmne, lært at kjende saa mange ugifte sædelige, baade ældre og yngre Mænd, der ere friske og arbejdsdygtige som faa, at jeg maa komme med en alvorlig Indsigelse mod de for disse Mænd og og for den mandlige Vilje og Natur i det hele taget ærekrænkende Beskyldninger, som nylig ere udtalte.“ — Det skarpeste Angreb fremkom fra Pseudonymen Aarne, som bl. a. skriver: „Vi staa foran den uomstødelige Kjendsgjerning, at den Nordau-Strindberg-Gejerstamske Theori fører den dannede Mands Sag paa Bekostning af Kvinderne af Folket. Thi man maa ikke indbilde sig, at det som Regel vil blive dannede Kvinder, som ville komme til at tilfredsstille de dannede Mænds Drifter før Ægteskabet. Nej, det er de fattige, uvidende, af Prostitutionsens Pestaande allerede besmittede Kvinder, over hvilke de dannede Mænd